

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera

w sprawie z powództwa R. F.
przeciwko Okręgowemu Inspektoratowi Pracy w Ł.
o dopuszczenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy ,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 27 lutego 2019 r.,
w związku ze skargą kasacyjną powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu
Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ł.
z dnia 27 czerwca 2018 r., sygn. akt VIII Pa (...),

**na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. zwraca skargę kasacyjną
wraz z aktami sprawy Sądowi Okręgowemu w Ł. w celu usunięcia
dostrzeżonych braków:**

**1) wezwania pełnomocnika strony skarżącej (powoda) do
przedstawienia sposobu wyliczenia wartości przedmiotu
zaskarżenia (art. 398⁴ § 3 k.p.c.), oznaczonej w skardze
kasacyjnej na kwotę 48.729 złotych (co odpowiada kwocie
dochodzonego wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy
za okres od listopada 2016 r. do grudnia 2017 r. – k. 283), w
sytuacji gdy powód ostatecznie dochodził dwóch
skumulowanych roszczeń majątkowych (art. 21 k.p.c.), w tym
dopuszczenia do pracy (art. 23¹ k.p.c.) i zasądzenia
wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy (art. 19 § 1
k.p.c.), w apelacji wniósł o zmianę wyroku Sądu Rejonowego i
dopuszczenie go do świadczenia pracy u pozwanego w zakresie**

odpowiadającym kwalifikacjom powoda oraz o zasądzenie na rzecz powoda dochodzonej kwoty 48.729 złotych tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy (k. 323), Sąd Okręgowy oddalił apelację (w całości), a w skardze kasacyjnej powód skarży wyrok Sądu Okręgowego „w całości”, co należy rozumieć w ten sposób, że nadal domaga się uwzględnienia obydwu zgłoszonych żądań;

ewentualnie w celu:

2) sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego (art. 368 § 3 zdanie trzecie k.p.c. w związku z art. 25 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.), która powinna uwzględniać kumulację przedmiotową dwóch roszczeń (art. 21 k.p.c.), w tym osobno o dopuszczenie do pracy (dla którego wartość przedmiotu sporu i wartość przedmiotu zaskarżenia ustala się na podstawie art. 23¹ k.p.c.) oraz o zasądzenie wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy (dla którego wartość przedmiotu sporu i wartość przedmiotu zaskarżenia ustala się na podstawie art. 19 § 1 k.p.c.);

a w zależności od ustaleń co do wartości przedmiotu zaskarżenia w celu:

3) ewentualnego rozważenia konieczności pobrania uzupełniającej opłaty stosunkowej od skargi kasacyjnej (art. 35 ust. 1 zdanie drugie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).